

brog, Oberst. Man ser altsaa, at Bestyrelsen saa langt fra er gaaet af, i alt Fald som Helhed, at et af Bestyrelsens Medlemmer nu er Formand og avanceret fra Kaptajn til Generalintendant. Jeg synes, Offentligheden kunde have Krav paa, at der var Garanti for, at de Penge, der ere givne til veldædigt Øjemed, ogsaa blive anvendte dertil. Jeg vil henstille til den ærede Finansminister, som det vel nærmest maa sortere under, at han, saa vidt det staar i hans Magt, lader Sagen undersøge og Regnskaberne blive forelagte, som Offentligheden har Krav paa.

Finansministeren (Scharling): Jeg skal kun i Anledning af det fremkomne bemærke, at jeg i Øjeblikket maa tilstaa, at jeg ikke ved, hvorvidt Finansministeren har nogen Myndighed over Centralkomiteen. I min Tid har der ikke foreligget for Ministeriet nogen som helst Sag, som vedrører den. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at det er en selvstændig Autoritet, som ikke sorterer under Finansministeriet, men Sagen skal naturligvis blive undersøgt.

Piper: Da jeg i Fjor havde Ordet under Finanslovens 1ste Behandling, anmodede jeg den højtærede Indenrigsminister om, at nogle af Togene om Vinteren maatte holde ved Springforbi Holdeplads. Det glæder mig, at jeg i Aar kan begynde med at bringe den højtærede Trafikminister en Tak for, at dette Ønske nu er blevet opfyldt. Jeg vilde have sat Pris paa, om jeg ved samme Lejlighed ogsaa kunde have dokumenteret, at det Andragende, som Beboerne af Skovlunde og Omegn indgave til Folketing og Regering, og som Folketinget velvilligst henviste til Indenrigsministerens Overvejelse, ogsaa var blevet opfyldt. Dette er imidlertid ikke sket, jeg vil haabe, at den Foranstaltning, som baade er i Befolkningens og i Banens Interesse, snart maa blive bragt til Udførelse.

Jeg omtalte ved samme Lejlighed de lave Lønninger, som adskillige Embeds- og Bestillingsmænd have, og haabede, at der snart maatte indtræde en Forandring deri. Naar det var berettiget i Fjor at fremkomme med et saadant Ønske, er det saa meget mere Tilfældet i Aar, som forskellige Livsforhold, særlig Husleje og Brændsel, ere blevne dyrere. Der maa nødvendigvis gøres noget paa dette Omraade. Det er mit Haab, at de Lønningslove, som Regeringen utvivlsomt vil forelægge, ogsaa maa blive behandlede velvil-

ligt i dette Ting, saa at de mange Menne-sker, der ere knyttede til Statsfunktioner ude i Landet, maa kunne se en noget lysere Fremtid i Møde. Om Post- og Telegrafvæsenets Lønningsforhold er der jo allerede i Fjor lovet et Lovforslag, det naaede imidlertid ikke frem i den Samling, men nu gaar det ikke an at udsætte det længere. Hvad alle Embeds- og Bestillingsmændene ved Statsbanerne angaar, er Forholdet det, at deres Lønningsforbedring er udskudt af Hensyn til den angaaende Statsbanedriftens Ordning nedsatte Kommission. Det har været en stor Skuffelse for mange, og ikke mindst for mig, at denne Kommission ikke havde tilendebragt sine Arbejder inden denne Samlings Begyndelse, saa at Lovforslaget desangaaende kunde foreligge allerede nu. Man maa imidlertid haabe, at Arbejderne i Kommissionen snart ere saa vidt fremme, at Forslaget ikke vil komme til at foreligge for sent til, at det kan blive behandlet i denne Samling og ført til en heldig Afslutning.

Jeg vil ogsaa tillade mig at henlede den ærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at jeg i Fjor her i Salen omtalte de daarlige Lønningsforhold, som finde Sted i Forstetaten, og særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa den Meningsløshed der er i, at baade Skovridere og Skovfogeder maa betale en Del af Byggelaanene for den saakaldte Fri bolig. Det er jo ret meningsløst at give Fri bolig og saa lade Betaling derfor blive afknapet i vedkommende Embedsmænds beskedne Lønning. Hvis man ikke naar til at faa Lønningslove for de forskellige Embeds- og Bestillingsmænd, mener jeg, det vil være ufravigelig nødvendigt, at man i denne Samling paa Finansloven vedtager et Dyr-tidstillæg, som kan holde dem skadesløse for Udsættelsen.

Jeg skal derefter henvende mig til den højtærede Indenrigsminister for at omtale et Forhold, som gør sig gældende forskellige Steder i Landet, blandt andet ogsaa i de Kommuner, som jeg har den Ære at repræsentere. Medens man har en ret rigtig Lovgivning baade for Bykommuner og de egentlige Landkommuner, er der nu i Tidens Løb opstaaet et ret stort Antal Kommuner, man kan kalde dem blandede Distrikter, Kommuner med store bylignende Distrikter, og for disse findes der ikke nogen egentlig Lovgivning, der passer. Der er der et tomt Rum. Disse Kommuner vokse og tiltage, og de kunne ikke følge med Forholdene. Hvad det kan blive til, have vi set et Eksempel paa i de Kommu-